

Ze sborových akcí

Ne	29. 9.	9:30	bohoslužby se křtem (Zdeněk Šorm)
Út	1. 10.	14:30	koncert nejen pro starší věkem (K.Žáková-violoncello, H.Forsterová-klavír: Loccatelli, Martinů, Bach, Debussy, Cassado, Čajkovský)
St	2. 10.	17:00	náboženství pro předškolní a školní děti
Čt	3. 10.	18:15	učitelé nedělní školy
Ne	6. 10.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm) po bohoslužbách, ve sborovém sále promítání fotek z tábora
Út	8. 10.	14:30	setkání seniorů
Út	8. 10.	18:00	schůzka křesťanské služby
Út	8. 10.	19:00	schůzka hospodářské komise
Čt	10. 10.	19:00	schůze staršovstva
Ne	13. 10.	9:30	bohoslužby - Děkčinění, Večere Páně (Z. Šorm)
Ne	20. 10.		po bohoslužbách rodinná neděle - promítání foto z Francie, Berkat, společný oběd
Ne	20. 10.	9:30	rodinné bohoslužby (Z. Šorm)
Ne	27. 10.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm)
Út	29. 10.	19:30	náboženství pro dospělé

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangelnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Na Poušti u Bechyně

Obsah

Otevřená nebesa i zápas víry	2
Milan Rastislav Štefánik	5
Co nového ve sborovém programu?	6
Tábor na Poušti	7
Pozvánka na výstavu	8

Otevřená nebesa i zápas víry

Kázání Olgy Navrátilové na Vinohradech 11.8.2019

Gn 32,23–32

Milé sestry, milí bratři,
začnu trochu od lesa. Ale nebojte se, k Jákovovi u Jaboku se dostanu:

„Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde,“ (Mk 10,15) nabádá nás Ježíš v evangeliích. Dává naší víře za příklad důvěru a prostotu dítěte, které se ještě k rodičům i ke světu nenaučilo vztahovat v kategoriích „má dáti – dal“. Kritizuje ty, kdo si příliš zakládají sami na sobě, na své zbožnosti, na svém výkonu, na svém postavení. Ježíšova slova však mohou současně vést k nedorozumění, a to tehdy, když se po dospělých žádá, aby ustrnuli v dětském světě. Podezřele se jeví všechno, co by mohlo do víry vnést pochybnost, co by mohlo narušit ten jednoduchý svět jasných autorit, jasných pravidel, jasného rozlišení dobra a zla – svět, v němž se tak pohodlně žije. Hlavní ctností je taková poslušnost, která se neptá, která se ochotně vzdává svobody přemýšlet, hledat a jednat za sebe sama.

„Křesťané jsou lidé, kteří nikdy nedospěli,“ zní častá výtka, kterou kritici opakují už od dob osvícenství a která z této záměny vychází. „Víra je pro křesťany berlička, o níž se opírají, protože se neodvažují chodit sami. Svoji infantilní potřebu ochrany si projektují na nebesa, tomtu svému výplodu se dobrovolně podřizují a vzdávají se svobody, která jediná je přiměřená dospělému člověku.“ Ostatně i označení věřících jako „oveček“, které má zajisté biblický základ, dostává v sekulárním prostředí spíše de-

honestující význam. Křesťané jsou tupé ovce, které potřebují pana faráře, aby je vedl – a toho pana faráře si lidé představují zpravidla tak, jak ho znázorňují některé laciné komedie.

Myslím, že každý z nás výtka o víře jako berliče pro nedospělé a nesvobodné slyšel a každý z nás se jí i bránil. Víme, že není pravdivá – nebo přinejmenším ne vždy. Máme přece zkušenost s tím, že na dospělé i nedospělé narážíme jak mezi věřícími, tak mezi těmi, kteří se k žádné víře nehlásí. Nezakrní-li víra ve víře dětské, vede zajisté k dospělosti, k převzetí vlastní odpovědnosti, ke svobodě. Bůh jako každý dobrý rodič má své dcery a syny k tomu, aby dožráli, aby se postavili na vlastní nohy, aby sami uchopili svůj život.

A právě takový příběh zraní víry i zraní člověka nám nabízí starozákonní vyprávění o Jákovovi. V našem dnešním čtení jeho příběh svým způsobem vrcholí.

Celý Jákovův život je určen zápasem o požehnání. Jákob ví, že požehnání je něco, za co má cenu se bit, co mu nepadne samo do klína. Pere se o něj už v lůně své matky, podvodem si jej vynucuje na svém bratru i otci, lstí jej získává i u svého strýce Lábanu. Ale i Jákob sám je Lábanem oklamán, když mu namísto vytoužené Ráchel dá jako ženu nejprve Leu. Jákob jako by kolem sebe šířil ovzduší boje. Zápas se přenáší i na jeho ženy, které mezi sebou soupeří o Jákobovo semeno i srdce.

Svůj nejtěžší zápas, zápas s Bohem i

společné bohoslužby se sborem Žižkov II., tak průběh tábora v Poušti u Bechyně, kterého se účastnilo 46 členů sboru.

- Staršovstvo projednalo chystaná shromáždění a akce. Členové sboru o nich budou informováni sborovým dopisem, který připravil Z. Šorm.
- M. Janeček představil projekt nahrávání bohoslužeb. Technicky je již zajištěn a staršovstvo odsouhlasilo jeho náklady. Obsluhu nahrávání bude zajišťovat služba. Kazatelé i varhaníci budou na souhlas s nahráváním vždy dotázáni. Nahrávání bude zatím zkušebně spuštěno a staršovstvo se k němu vrátí na příští schůzi.
- Byt po Vymětalových byl rekonstruován a obsazen novou nájemnicí E. Novotnou. Staršovstvo projednalo další podmínky pronájmu.
- Kazatelna i křesla za stolem Páně byly nově očalouněny.
- 9.–11.10. bude realizována nová plynová přípojka. V tyto dny bude přerušen přívod plynu. Staršovstvo pověřilo P. Coufala, aby požádal o širokou lávku přes výkop kvůli dobrému přístupu do kostela i pro méně mobilní návštěvníky.
- Staršovstvo souhlasí, aby byl T. Krupičkovi předložen k podpisu dokument o GDPR dle návrhu ústředí církve bez sankcí.
- Oprava a seřízení schodišťové plošiny do kostela proběhne během října a listopadu.

- Staršovstvo souhlasilo se zadáním vyklizení, dezinfekce a likvidace odpadu a uzavření otvorů na půdě a ve věžičce domu s náklady do 25.000,-Kč.
- Staršovstvo schválilo navýšení částky na úhradu nákladu tábora o 1.500,-Kč.
- Sbor koupí jeden tablet, na kterém by bylo možné zvětšit písně pro účastníky bohoslužeb s horším zrakem.
- Staršovstvo jednalo o podnětech sborové kantorky E. Slaninové. Souhlasilo s tím, aby pro lepší informovanost dostávala zápisy ze staršovstva a chce zlepšit vzájemnou komunikaci. Souhlasilo s vyhrazením času pro zkoušky E. Slaninové podle dohody. M. Cháb a M. Janeček s E. Slaninovou domluví možnost pronájmů kostela, způsob osvětlení varhan a podmínky nahrávání bohoslužeb. Staršovstvo na podnět E. Slaninové mluvilo také o začátcích bohoslužeb a tichu při postludiu.
- Vzhledem k potřebné aktualizaci sociálního fondu rozešle J. Raisová členům staršovstva rozhodnutí o jeho zřízení.
- Staršovstvo projednalo přípravu na konvent 9.11. ve Strašnicích. Za konventuály zvolilo M. Chába a J. Šarounovou, za 1. náhradníka J. Šilára a za 2. náhradníka J. Macha.
- Staršovstvo stanovilo termín sbírky na Jubilejní toleranční dar na 20.10.

Zdeněk Šorm

<https://postnisbirka.diakonie.cz/ctete-dal/blog/>

Další část prostředků podpoří zřízení a provoz komunitního centra v jordánském městě Zarqá, které poskytne volnočasové a vzdělávací kurzy a pomůže ekonomickému osamostatnění uprchlíků.

Děkujeme, že jste se do sbírky zapojili. Vážíme si Vaší důvěry ve smysluplnou práci Diakonie nejen v naší zemi, ale také

za hranicemi. Vážíme si Vašeho rozhodnutí pomáhat i lidem jiných kultur. Jsme rádi, že díky silné podpoře naší církve můžeme vykonávat práci postavenou na skutečných křesťanských hodnotách.

V úctě

Kristina Ambrožová,

ředitelka Střediska humanitární a rozvojové spolupráce Diakonie ČCE

Dary sborům

Dle rozhodnutí sborového shromáždění jsme letos opět rozdělili dary sborům naší církve (z každého seniorátu jednomu), které potřebují pomoc s financováním Personálního fondu nebo celkově provozu sboru. Šlo o částky 20 000 Kč a jednalo se o tyto sbory a senioráty: Telecí, Brněnský seniorát (příspěvek na seniorát-

ního faráře), Hodonín, Semtěš, Hrabová, Nové Město pod Smrkem, Opatov, Libice nad Cidlinou, Praha Radotín, Rovensko pod Troskami, Louny, Nový Bydžov, Volyně. Jednání se Západočeským seniorátem zatím není uzavřeno.

jaš

Zprávy ze staršovstva 12.9.2019

- Staršovstvo jednalo o podpoře vybraných neziskových organizací Víteček a Berkat. M.Cháb a M.Chábová již rozhodnutí sboru oběma sdělili a domlouvají formu podpory. Schůzka se zástupci Vítečku proběhne 2.10. Zástupci Berkatu nemohou být přítomni na rodné neděli 20.10., ale připraví prezentaci organizace.
- Pro sborový pobyt na horách 22.–29.2. zmluví J. Raisová penzion v Novém Jimramově a zruší rezervaci Jánských Lázní.
- Staršovstvo poděkovalo Z. Šormovi za úpravu vývěsky o životě sboru.
- Sborový výlet do Terezína byl odložen na jaro.
- Nový schodolez pro lepší přístup imobilních účastníků bohoslužeb do 1. patra byl zakoupen. Členové staršovstva se zaučují v jeho obsluhu a budou ho aktivně nabízet. Starý schodolez nabídne za odvoz P. Coufal Diakonii.
- Staršovstvo hovořilo o shromážděních a akcích, které proběhly během léta. Poděkovalo O. Navrátilové a M. Chábovi za zástupy při dovolené kazatele. Kladně hodnotilo jak

se sebou samým, pak Jákob svádí při potoku Jabok. Dochází k němu ve chvíli, kdy se Jákob po mnoha letech vrací na příkaz Hospodinův do země, kterou Bůh zaslíbil jeho dědovi Abrahámovi, jeho otci Izákovi i jemu samému. Ze svého rodiště utekl kvůli hněvu svého oklamaneho bratra Ezaua, nyní se vrací s početnou rodinou i velkým bohatstvím. Jenže Ezau na staré křivdy nezapomněl. O jeho hněvu svědčí čtyři sta mužů, kteří s ním táhnou Jákobovi vstříc. Jákob se svým bratrem nechce bojovat, přímé konfrontace se bojí, volí raději pokus o smíření. Úpěnlivě volá k Hospodinu o pomoc. Současně ho však neopouští ani jeho chytrost, se kterou přesně dávkuje dary, které má Ezau postupně potkávat a jimiž má být udobřen.

Zápas, o němž jsme četli, Jákob svádí noc před očekávaným setkáním se svým bratrem. Je to zvláštní souboj. Kdo je ten neznámý, s kterým Jákob bojuje? Snad s démonem, snad s Božím andělem, snad s Bohem samým? Neznámý Jákobův protivník si uchovává i po konci zápasu svoji tajemnou svrchovanost, nechce sdělit své jméno a naopak sám jméno udílí. Jákob však, když se ráno ohlíží zpět, s úžasem vidí, že jeho noční boj byl okamžikem, kdy se mu zjevila Boží tvář. A neznámý mu sám potvrzuje, že ve svém životě zápasil nejen s lidmi, ale i s Bohem.

Pokud to tedy byl Bůh, kdo s Jákobem bojoval, proč jej přepadá takto anonymně, ze zálohy, proč se mu vůbec staví do cesty jako soupeř? Snad je to kvůli tomu, aby Jákoba donutil vyhrát boj v první řadě nad jeho vlastním já. Vždyť Jákobovi, který své boje dosud vyhrával lstí, není v tomto podivném zápase dovoleno uhnout. Právě proto, že svému protivníkovi nevidí do tváře, je nucen po-

stavit se mu tváří v tvář. Neskryje se už za svoji chytrost, za své lsti, ale musí se otočit vůči tomu, co jej ohrožuje, čelem, a tak přemoci i sám sebe. Je donucen bojovat, ne utíkat. Zápas s Neznámým u Jaboku je tak zápasem, kterým Jákob dozrává, kterým se staví na vlastní nohy. I když si z něj odnáší šrámy, vydobyl si v něm na Bohu i sám na sobě své požehnání. Noc pominula, Jákobovi vzhází světlo. Teď je připraven jít vstříc tomu, komu ukřivdil, teprve teď dozrál k tomu, aby mohl svému bratru pohlédnout do tváře, aby ho mohl požádat o odpuštění.

Jako potvrzení této proměny Jákob dostává po boji u Jaboku nové jméno: Namísto Jákob, „úskočný“, má být nadále nazýván Izrael, „zápasí Bůh“. Toto jméno pak ponese Jákobovi potomci dodnes. Je to trochu zvláštní, vždyť zápasící Bůh vystupuje v příběhu jako Jákobův soupeř. Má tak jméno Izrael připomínat Jákobovým potomkům, že Bůh se jejich dávnému praotci postavil do cesty jako protivník – a že i oni sami na něj takto na své cestě naráží? Nečekali bychom spíše, že toto jméno má ujišťovat lid Izraele, že Bůh stojí v zápasech na jejich straně? – Snad platí obojí. Můžeme totiž říci, že Bůh v nočním zápase bojoval nejen proti Jákobovi, ale také spolu s ním. Stál na obou stranách. Donutil Jákoba, aby čelil sobě samému, svému uhýbavému „já“, aby dospěl. Byl tak s ním, i když byl proti němu. Zápasil s ním, ale jen proto, aby se Jákob naučil bojovat sám se sebou, se svým strachem, s demony své minulosti.

Když se podíváme na celek vyprávění o Jákobovi, vidíme, že jeho cestu do ciziny a zpět do zaslíbené země lemují dvě zásadní setkání s Bohem – s Boží blízkostí, která potěšuje, i s Boží blízkostí,

kteřá ohrožuje. Při kvapném útěku z domova Jákob spatřuje v temnotě snu otevřená nebesa, anděly vystupující i sestupující, žebřík spojující nebe se zemí, a nad ním tvář Boha, který Jákobu ujišťuje svou přítomností a žehná mu – a skrze něj také jeho potomstvo i všem národům země. Cestou zpět Jákob u potoka Jabok Boha potkává znovu, ale ten mu tentokrát ukazuje svoji odvrácenou tvář. I v ní však Jákob svého Boha rozpoznává a klaní se jeho přítomnosti.

Otevřená nebesa a zápas s Bohem, přivrácená i odvrácená tvář Boží, tyto dvě zkušenosti představují milníky Jákobovy cesty víry, Jákobova dozrávání ve víře. A nejen Jákobova. Obě podoby Boží přítomnosti, jistota Boží blízkosti i zkušenost Boží skrytosti, patří k životu křesťana, k našemu životu. Boží blízkost nás naplňuje radostí a učí nás vztahovat se v dětské důvěře k Bohu jako zdroji vši naší síly. Boží skrytost či Boží odpor nás učí čerpat sílu z nás samých, dospět, respektovat Boží svobodu a současně uchopovat svobodu svoji. Obě zkušenosti k sobě patří. Pokud by byla cesta víry pouze zápas, byla by k nevydržení. I ve chvílích nočních bojů potřebujeme vzpomínat na okamžiky, kdy se nám Bůh zdál být blízko, a pevně doufat, že znovu přijdou – jak o tom ostatně svědčí i leckteré žalmy.

Náš zápas s Bohem může mít různou podobu. Pro někoho může být takovým zápasem nemoc, jej samého či jeho blízkých, pro dalšího pohled na lidské utrpení, nespravedlnost či neuvěřitelnou krutost, které jsou lidé schopni. Modlí se k Bohu, úpěnlivě k němu volá, s důvěrou se na něj obrací, žádá o pomoc, o zastání – a Bůh, ten dobrý Otec, mlčí. Nebesa jsou hluchá. Pro jiného to mohou

být pochybnosti o Bohu, o smyslu víry. Snad znáte ty chvíle prázdnoty – modlíte se, ale jen ze zvyku, čtete bibli, ale jen ze zvyku, chodíte do kostela, ale jen ze zvyku. Slova, která k vám dříve mluvila, mlčí. Argumenty, které proti víře staví její kritici, se zdají být pádnější a pádnější. Proč Bůh nepromluví? Proč nás neujistí o své existenci a o své dobrotě?

Nevíme. Snadná odpověď není a naše zápasy nemají dopředu určeného vítěze. Pokud však tato noc pomine a my v ní vydržíme stát, můžeme snad tak jako Jákob rozpoznat, že i v jejich temnotách a jejich bojích se nám ukazoval Bůh. Naše víra po ní bude zralější, méně jednoznačná, poskytující více prostoru pro Boží svobodu i pro svobodu naši. Nebude hrozit nebezpečí, že si do Boha budeme projektovat svoje slabosti, svoji potřebu ochrany a svoje strachy – že si na jeho místo dosadíme iluzi, které se budeme sverepě a někdy i fanaticky držet, protože se budeme bát dospět a opustit klamnou jistotu, kterou nám nabízí.

Otevřená nebesa i zápas víry, obě tyto polohy k víře patří, představují však dva její extrémní póly. Nezakoušíme je každý den, to bychom snad ani neunesli. I v Jákobově příběhu jde o chvíle velmi výjimečné. Přesto tyto okamžiky formují naši všední, každodenní víru, víru jinak nesenou do značné míry zvykem (na kterém není zajisté nic špatného). Každý tyto okamžiky prožívá jinak. Někdo svou víru žije klidně a dozrává postupně, bez vši vypjatosti prochází chvílemi radostnými i těžkými, někdo její výšiny i hlubiny zakouší ve vši intenzitě. Bez těchto chvil, ať jakkoli prožívaných, by však naše víra byla prázdna a mechanická.

Jákobův zápas u Jaboku nás může upomenout na jiný zápas. Zápas, který

Polévka pro lidi bez domova

Milé sestry a bratři, blíží se období, kdy bude opět náš sbor zařazen mezi ochotné vařit potřebným. **Nejbližší vaření polévky se uskuteční 19. prosince. Celkem to bývá to tak 6x v roce.**

Naše obvyklá skupina pro tuto práci se zmenšuje stářím, nikoliv ochotou. Proto Vás vyzývám k zamýšlení, kdo najde v daný termín 2 – 3 hodiny v dopoledních hodinách čas, chuť a sílu být s námi.

Je třeba vládnout kuchyňským nožem, škrabkou, být rád při vaření v kuchyni a pak už spojením sil a vzájemnou dohodou bývá čas strávený pro tento blahodárný účel velmi příjemný, v milé atmosféře. Program vaření, receptury i datum vaření jsou vždy připraveny ze schůzek Křesťanské služby. Mezisborové dohody vyřizuje sborová sestra, stejně tak zajišťuje nákup surovin prostřednictvím objednávek u profesionálního dodavatele, který nákup doveze až na faru. Máme už s nimi velmi dobrou zkušenost.

Druhou částí našich proseb je, kdo by

byl ochoten se zapojit do odvozu připraveného jídla v kontejnerech na místo vydání u Hlavního nádraží, kde potřební ukázněně čekají na vydávání. Je třeba řídit se s vlastním autem a dvě osoby na vydávání. Pak je možné vystřídání. Je radostí plnit naše úkoly v tak milém společenství našeho sboru. Vítání jsou i muži bratři, při expedici jsou dokonce nezbytní.

Zbývá poděkovat těm, kteří se v posledním roce vaření z distribuce zúčastňovali, někteří z nich až dosud: **Pavel Coufal, Jarmila Filipiová, Kateřina Filipiová, Michal Janeček, Věra Janečková, Marta Kadlecová, Olga Langrová, Katka Lešikarová, Jan Mach, Laura Machová, Jana Melicharová, Eva Pavlincová, Lenka Payne, Jarmila Raisová, Věra Skřivánková, Benjamin, Jonáš a Eva Svobodovi, Jakub Šilar, Zdeněk Šorm a Věra Vaňátková.**

Výzvu připravila *Věra Janečková*

Poděkování sborům ČCE za postní sbírku

Milí přátelé ve sborech ČCE, dovoluťe, abychom Vám srdečně poděkovali za letošní postní sbírku. Na pomoc lidem, které z domovů vyhnala válka v Sýrii, jste přispěli částkou ve výši 604 143 Kč.

Velmi si toho vážíme. Výtěžek postní sbírky poputuje na pomoc syrským uprchlíkům v Libanonu a Jordánsku. V Libanonu využijeme peníze na nákup vybavení na zimu, která je v horských

oblastech Libanonu překvapivě chladná. Pro uprchlíky, kteří žijí často v jedné holé místnosti, není lehké ji přečkat. Matrace, kamna či topný olej nakoupíme lokálně, abychom zároveň podpořili místní trh. Teplé deky vyrábějí v komunitních dílnách přímo syrští uprchlíci a díky naší pomoci tak získají práci.

Jak se žije uprchlíkům v Libanonu? Aktuální článek od našeho vedoucího zahraniční sekce Erika Siegla čtete na

Pozvánka na výstavu

FRANCOUZSKY IMPRESIONISMUS – Mistrovská díla ze sbírek Ordrupgaard

Dánský sběratel umění Wilhelm Hansen, ředitel pojišťovny a státní rada, který počátkem 20. století často pracovně pobýval v Paříži, napsal v roce 1926 své ženě Henny tato slova: „Jinak se chodím dívat na obrazy a bude asi nejlepší, když rovnou přiznám, že jsem se neudržel a nakoupil jsem díla za nemalé peníze. Vím ale, že mi bude odpuštěno, až shledáš, co jsem získal.“

Tak začala vznikat modernistická sbírka, která je dnes považována za jednu z nejvýznamnějších v severní Evropě. O dalších osudech Wilhelma Hansena a jeho sbírky se dozvíte v Paláci Kinských.

„Troufám si říci, že možnost vidět takto ucelenou kolekci francouzského impresionismu nebude mít možná u nás už nikdy obdoby.“ To jsou slova jednoho z kurátorů výstavy Petra Šámala.

A tak neotálejte s návštěvou a potěšte se pohledem na práce Clauda Moneta, Edgara Degase, Augusta Renoira, Paula Cézanna, Edouarda Moneta, Paula Gauguina a dalších vynikajících malířů, v neposlední řadě i portrétistek Berthy Morrisotové a Evy Gonzalesové. Výstava potrvá do 13. října.

Barbora Uličná

Audioknihovna bohoslužeb

Zjara tohoto roku byl staršovstvu přednesen návrh více využívat moderních technologií s cílem potěšit ty, kdo se našich bohoslužeb zrovna nemohou zúčastnit nebo kdo se k obsahu kázání chtějí vrátit například ze zvědavosti či studijních důvodů. Návrh byl diskutován ve více verzích, a to, zdali bohoslužby zaznamenat zvukem i obrazem, nebo jenom zvukem, zdali nabídnout živý přenos a pak zachovat záznam, nebo „jen“ bohoslužby zvukově zaznamenat a uchovat. Po široké diskusi bylo rozhodnuto, že náš sbor na Vinohradech vytvoří audioknihovnu bohoslužeb.

To znamená, že na webové stránce vinohrady.evangnet.cz je odkaz na jednotlivé nahrávky bohoslužeb. Ty bu-

dou volně k dispozici už jen pár minut po jejich závěru, tedy ti, kterým okolnosti nedají se bohoslužeb zúčastnit, si budou moci autentičnost našich bohoslužeb poslechnout doma či na cestách ze svých chytrých mobilů, tabletů či počítačů. Každá nahrávka bude obsahovat celé bohoslužby od příchodu kazatele či kazatelky, až po odchod.

Od září proběhne zkušební provoz, proto prosíme, abyste nám eventuální nedokonalosti zatím prominuli. Věříme, že od půlky října bude vše plně technicky odladěné. Budeme rádi za vaše připomínky a podněty. Ty nám posílejte nejlépe e-mailem na adresu sborové sestry sestra.fsvinohrady@volny.cz.

Michal Janeček st.

sváděl s Bohem i sám se sebou, se svou úzkostí, strachem a pochybnostmi Ježíš v Getsemane. Právě skrze něj pak bylo, jak věříme, naplněno dávné požehnání dané Jákobovi a v jeho potomcích i celému světu. V zápase v Getsemane noc před svým ukřížováním Ježíš Kristus, potomek Jákobův, syn Izraele, vymohl na Bohu požehnání ne pro sebe, ale pro všechny národy, pro vás i pro mě. Právě

díky tomuto zápasu nejsou naše zápasy s Bohem beznadějně. Na příběhu Ježíšova kříže a zmrtvýchvstání jsme totiž poznali, že i v hluchých nebesích se dává Bůh, že také temnota a prázdnota je plná jeho přítomnosti, že i ve chvíli, kdy skrývá svoji tvář, ji zároveň zjevuje – a že i v našich zápasech s Bohem Bůh stojí vždy také na naší straně.

Milan Rastislav Štefánik

Na prostranství před kostelem sv. Václava ve Štefánikově ulici, poblíž Anděla na pražském Smíchově, byla na jaře letošního roku zajímavá výstava o Milanu Rastislavovi Štefánikovi. Výstava tam byla nepochybně umístěna k 100. výročí jeho tragické smrti. Když jsem procházel okolo, uvědomil jsem si, že o životě M. R. Štefánika skoro nic nevím, a proto jsem se tam se zájmem zastavil, abych si informace o něm alespoň takto přečetl.

Jméno M. R. Štefánika jsem samozřejmě důvěrně znal již od dětství. Nutno však podotknout, že především díky sbírce známek méj matky, ve které jsme ve své době se všemi sourozenci nadšeně pokračovali. Základní i střední školu jsem absolvoval v 50. letech minulého století. Pokud se pamatuji, na základní ani na střední škole jsme se nedozvěděli o těchto i jiných zakladatelích moderního Československa ani slovo. O M. R. Štefánikovi, ale ani o T. G. Masarykovi a E. Benešovi, abych zmínil alespoň ty nejvýznamnější, nepadla nikdy ani zmínka. Výuka dějepisu končila vždy na počátku 1. světové války. Oficiálně to vždy vypadalo tak, že se výuku pozdějšího období

nepodařilo stihnout. Nám jako dětem to tehdy samozřejmě nijak nevadilo. Teprve později, v ovzduší 60. let a uvolnění komunistického režimu, jsem si uvědomil, že toto manko ve výuce dějepisu zřejmě nebylo nijak náhodné, a nedostatek času asi nebyl tou hlavní příčinou, proč se ve výuce nedařilo pokračovat i do mladších časových období.

Ve škole jsme měli v podstatě slušné učitele. Vyučovali nás předepsanou látku podle osnov, bez zbytečné šikany nebo nějakého ideového zaměření. Pochopil jsem, že tak to asi bylo i s výukou dějepisu. Nechtěli nás zřejmě učit historií tak, jak ji chtěli vidět v té době vládnoucí komunisté. Nemohli nám látku vysvětlovat tak, jak ji znali z vlastní zkušenosti, a nechtěli do nás hustit ideově zkreslený komunistický pohled. To, že se látka nestihla probrat z časových důvodů, bylo zřejmě celkem přijatelné vysvětlení.

O těchto osobnostech není možné hovořit stručně. To, že M. R. Štefánik nebyl jen politikem, který se podstatnou měrou zasloužil o vznik našeho obnoveného státu, ale také významným vědcem, astronomem, se snad dnes už vše-

obecně ví. V tomto směru dosáhl i významného mezinárodního uznání. Až na výstavě o jeho životě jsem se ale mj. dozvěděl, že M. R. Štefánik se narodil v rodině evangelického faráře v Košariskách u Myjavy na západním Slovensku. Narodil se jako šesté z celkem dvanácti dětí v rodině evangelického faráře Pavla Štefánika. Dovedu si představit, v jakých materiálních podmínkách zřejmě vyrůstal. Pozoruhodné na tu dobu je i to, že se jeho rodičům podařilo devět dětí vycho-

vat až do dospělosti.

O významu Štefánikovy osobnosti svědčí i to, že v anketě o nejvýznamnějšího Slováka historie, která proběhla nedávno na Slovensku, se nejvýznamnější slovenskou osobností stal právě on. A také i to, že nově zvolená slovenská prezidentka Zuzana Čaputová při své první oficiální návštěvě Prahy v červnu t. r. položila věnec u jeho sochy u Štefánikovy hvězdárny na pražském Petříně.

Petr Kubánek

Co nového ve sborovém programu?

Od října (a v některých případech od září) se opět rozběhne pravidelný sborový program. O něm nás informoval sborový dopis, přesto ještě jednou zmíníme „novinku“, která doplní pravidelné biblické hodiny (letos na téma Ježíšových podobností). Bude to Náboženství pro dospělé.

Se základy křesťanství se většinou seznamujeme při konfirmačním cvičení nebo při křestní přípravě. Potom se už často samozřejmě předpokládají. Někdo ale přichází z vnějšku a chtěl by se o křesťanství něco základního dovědět, než vůbec začne uvažovat o křtu. Někdo konfirmačním cvičením neprošel. Někdo by si základní věci své víry rád znovu připomněl. A pro někoho vůbec nejsou samozřejmé, i když do kostela chodí, a rád by o nich mluvil a mohl přitom vyslovit svoje otázky.

Proto nabízím „Náboženství pro do-

spělé“, které se bude konat jednou měsíčně. Pokusíme se při něm seznámit se základy naší víry (Co je víra? Z čeho ji čerpáme? Co je bible a jak jí rozumět? Čemu věříme? Kdo je Bůh?...) a vytvořit prostor, abychom o tom mohli společně mluvit. Formálně budou setkání interaktivnější, ale rozhodně nepůjde o žádné zkoušení. Setkání prostě budeme moci spoluutvářet. Zvu každého, kdo má zájem se něco dozvědět a má chuť o tom společně mluvit.

Zdeněk Šorm

Pozn.: Na biblické hodiny ani na Náboženství pro dospělé není nezbytně nutné chodit pravidelně, jednotlivé hodiny na sebe nenavazují tak úzce, že by se nedalo vynechat. Proto jsou zváni i ti, kdo nemohou chodit pokaždé, ale přesto je tento program oslovuje. (jaš)

Tábor na Poušti

V předposledním prázdninovém týdnu pořádal náš sbor tradiční tábor pro děti i dospělé. Tentokrát jsme využili tábořiště „Poušť“ nedaleko Bechyně. Tábor vedla Zdena Novotná, biblický program zajišťoval bratr farář Zdeněk Šorm a o další organizaci se starala sborová sestra Jarmila Raisová. Etapovou hru měli již podruhé na starosti naši „magori“, tedy mládež. Opět si dali velmi záležet na skvělém zpracování zajímavého tématu. Děti se tentokrát octly v Mexiku, v městečku Paraugaricutirimicuaru, kde třem sourozencům zemřel bohatý otec, který si přál, aby začali pomáhat chudým lidem. Kostýmy i rekvizity byly velmi zdařilé, na samém konci děti rozmlátily holemi na stromě zavěšenou slaměnou lamu, která byla plná pesos (mexických peněz). Další hry měl na starosti Filip Krupička, ale podíleli se i další dospělí, hlavně Pavel a Vero-

nika. Děti hrály „vlajkovku“, „bandity“, oblíbená noční bojovka byla opět v režii magorů. Největším zážitkem byl hrob, na kterém se vždy objevilo jméno právě procházejícího dítěte.

Tématem ranních a večerních pobožností byla podobnost. Hodně se zpívalo a díky zdatným hudebníkům byl bohatý i doprovod. K dispozici jsme měli dřevěný „domeček“, bývalý starý kostelík a chatky. Jedlo se venku, počasí nám našťastí docela přálo a Pavel Coufal opět zazářil jako táborový kuchař. Poslední večer se dělal jako vždy táborový oheň. Vděčné byly i výlety do blízké Bechyně a mnozí také chodili do lesa na houby a ostružiny. Pro nejmenší byl v tábořišti k dispozici kolotoč, klouzačka, pískoviště a také Bětka Krupičková, která pro ně měla připravené všelijaké tvoření. Tábor se prostě vydařil. Hasta la vista, amigos!

Alena Růžicková